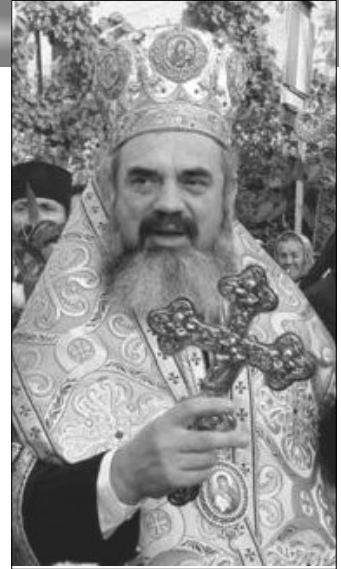

TOAMNA PATRIARHULUI DANIEL

La 12 septembrie, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a ales un nou Patriarh pentru românii ortodocși din spațiul românesc, dar și din diaspora. Astfel, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, Daniel Ciobotea, a devenit Prea Fericitul Patriarh Daniel, unul dintre cei mai tineri conducători de Biserici Răsăritene din toate timpurile.

S-a născut la 22 iulie 1951, în satul Dobrești, din județul Timișoara, ca al treilea copil al familiei învățătorului Alexie Ciobotea. Între 1958 și 1962 urmează, în satul natal, școala primară, iar între 1962-1966, în localitatea Lăpușnic, școala gimnazială. În 1996, începe cursurile liceale la Buziaș, continuându-le la Lugoj, la Liceul „Coriolan Brediceanu”. În primii ani ai deceniului opt urmează cursurile Institutului Teologic Universitar din Sibiu, obținând Diploma de licență în teologie, cu specializare pe Noul Testament. Din 1974, se dezvoltă o relație care, probabil, avea să-și pună amprenta pe întreaga evoluție ulterioară a tânărului Daniel Ciobotea: cea cu Dumitru Stăniloae, conducătorul de doctorat de la Institutul Teologic Universitar din Sibiu, Secția Sistematică. Își continuă studiile doctorale la Facultatea de Teologie Protestantă a Universității de Științe Umane din Strasbourg (Franța), dar și la Facultatea de Teologie Catolică din Universitatea Albert Ludwig din Freiburg.

La 15 iunie 1979 își susține teza de doctorat la Strasbourg. Lucrarea *Réflexion et vie chrétiennes aujourd'hui. Essai sur le rapport entre la théologie et la spiritualité* este foarte apreciată, primind calificativul maxim. Un an mai târziu, într-o formulă lărgită, teza este prezentată și la Institutul Teologic Universitar din București, sub titulatura *Teologie și spiritualitate creștină. Raportul dintre el și situația actuală*.

Din același an, 1980, dr. Daniel Ciobotea își începe cariera universitară, activând ca lector la Institutul Ecumenic de la Bossey (Elveția), instituție al cărei director adjunct devine între 1986 și 1988. În paralel, activează și ca profesor asociat la Geneva și Fribourg, în Elveția. Participă, în calitate de profesor doctor în teologie, la diverse întâlniri cu caracter ecumenic, derulate fie la Paris, la Wellesley și Boston (SUA), fie la mănăstirea Valamo din Finlanda, sau la Niederaltaich (Germania).

Din 1992 este profesor de Teologie la Facultatea de Teologie din cadrul Universității „A.I. Cuza” din Iași. În plan bisericesc, deține, de-a lungul timpului, diverse funcții: reprezentant al Comisiei Sinodale Naționale pentru Educația Religioasă (București); președinte al Comisiei Teologice și Liturgice a Sfântului Sinod; membru fondator și membru de onoare al Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice (București); membru al Comitetului Executiv și Central al Consiliului Ecumenic al Bisericilor (Geneva); membru al Prezidiului și Comitetului Central al Conferinței Bisericilor Europene; vicepreședinte al celei de-a doua Adunări Generale a Conferinței Bisericilor Europene (Graz).

În primăvara anului 1990, este hirotonit episcop-vicar al Arhiepiscopiei Timișoarei, după câteva luni fiind ales Mitropolit al Moldovei și Bucovinei. În această postură, Înalt Prea Sfințitul Daniel pune bazele a numeroase instituții printre care:

Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” Iași, Seminarele Teologice Ortodoxe de la Mănăstirea Agapia, Botoșani, Dorohoi, Iași, Piatra Neamț, Academia Laică „Sf. Ioan de la Neamț”, Centrul Cultural-Pastoral „Sf. Daniil Sihastru” (Durău), Institutul Ecumenic „Sf. Nicolae” (Iași), Centrul de Conservare și Restaurare a Patrimoniului Religios „Resurrectio” și multe altele.

Pe plan social-caritativ, Mitropolitul Daniel a înființat o serie de instituții sociale, printre care: Asociația creștină „Pelerinul” (Iași, 1996); Cabinetul stomatologic „Sf. Pantelimon” (Iași, 1993); Asociația Medicilor și Farmaciștilor Ortodocși din România (Iași, 1993); Departamentul socio-caritativ „Diaconia” (Iași, 1994); Cantine pentru săraci la Iași, Pașcani, Dorohoi, Hîrlău (1993-1995); Dispensarul policlinic „Sf. Ap. Petru și Pavel” (1998); Centrul de diagnostic și tratament „Providența” (2000); Fundația Solidaritate și Speranță (2002); Centrul de educație și informare medicală „Providența II” (2002); Institutul social-caritativ „Diaconia” (2003).

De asemenea, ÎPS Mitropolit Daniel este și fondator de publicații religioase: „Vestitorul Ortodoxiei”, periodic de informare bisericească, teologie și spiritualitate al Patriarhiei Române; „Candela Moldovei” – buletin oficial al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei – și „Teologie și Viață. Revistă de gândire și spiritualitate”. ÎPS Daniel a organizat numeroase simpozioane, colocvii, congrese naționale și internaționale. La inițiativa lui, a fost înființat postul de Radio „Trinitas” al Mitropoliei Moldovei (1998), care a devenit repede cel mai bun radio ortodox din țară.

ÎPS Daniel are și meritul aducerii la Iași a moaștelor sau relicvelor unor sfinți: Sf. Gheorghe de la Livadia-Grecia (2000), Brîul Maicii Domnului de la Volos-Grecia (2001), moaștele Sf. Ioan Casian de la Marsilia-Franța (2002), moaștele Sf. Dimitrie, Izvoritorul de Mir de la Tesalonic-Grecia (2003), fragment din lemnul Sfintei Cruci ce se păstrează la Mănăstirea Panaghia Soumela, Veria-Grecia (2004) sau fragment din moaștele Sfântului Apostol Pavel de la mănăstirea Panaghia Soumela, Veria-Grecia (2005).

Adept declarat al ecumenismului, capabil să privească în ansamblu lumea creștinătății, foarte bun cunoscător al vecinătăților culturale și spirituale ale României, Prea Fericitul Daniel poate reprezenta o soluție și pentru românii ortodocși din diaspora, oameni cu frică de Dumnezeu pentru care, însă, ortodoxia a rămas undeva acasă. Sperăm din tot sufletul ca noul Patriarh să găsească soluții și pentru acești credincioși, astfel încât, oriunde s-ar afla ei, sentimentul unei Biserici Ortodoxe Române unice și indisolubile să le fie întotdeauna aproape.

REDACȚIA